

vist har man i Praksis efterhaanden søgt at komme bort fra denne Bestemmelse, hvorefter altsaa alle Skibe, der ikke ere Passagerskibe, kun i meget ringe Grad ere det offentlige Tilsyn underkastede, idet man har fortolket Ordet Passagerskib saa vidt som muligt. Nu er hele Kommissionen af den Opfattelse, at det offentliges Tilsyn fremtidig over for alle Dampskibe skal gælde ikke blot for Kedlens, men ogsaa for Skibets og Maskinens Vedkommende. Der er derfor foreslaaet en Række Regler saavel for Passagerskibe som for andre Dampskibe, og de Regler, der her opstilles, ere betydelig strengere og mere omfattende end de nugældende, men dog ikke videregaaende end de, der allerede nu gælde om Passagerskibe, idet man søger at faa opfyldt de Krav, som have Hensyn til Passagerernes Sikkerhed, ogsaa for saa vidt angaar Besætningerne. Hvad det andet Hovedpunkt angaar, nemlig Tilsynet, da har man i Kommissionen ment, at det mest effektive, det bedste Tilsyn vil opnaas gennem fast ansatte Skibsinspektører, saaledes som de findes i England. Man er imidlertid særlig af Hensyn til de langt betydeligere Omkostninger for Staten, som et saadant Tilsyn vilde medføre, bleven staaende ved den nuværende Ordning, idet man har ment, at den bestaaende Form for Tilsyn har vist sig at være tilstrækkelig effektiv.

Paa Grundlag af Kommissionens Betænkning og det af denne fremsatte Lovforslag er der nu udarbejdet et Lovforslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte. Hvad angaar de Punkter, hvori dette Lovforslag afviger fra Kommissionens, skal jeg tillade mig at henvise til de led-sagende Bemærkninger. Blandt de vigtigste Afvigelser er den, at man ikke har ment at kunne gaa ind paa Kommissionens Forslag om Oprettelse af et nautisk Prøvekammer. Kommissionen har foreslaaet Oprettelsen af en saadan Institution, hvor Kompasser, Søure og andre nautiske Instrumenter skulle undersøges. Jeg har ment, at man her kan blive staaende ved den gældende Ordning, efter hvilken et saadant Eftersyn foretages paa Orlogsværftet. En anden vigtigere Ændring, som er foretaget i Kommissionens Forslag, angaar Spørgsmaalet om Valget af Synsmænd, idet jeg har forment det rettest, at dette Valg foretages af Indenrigsministeren, medens Kommissionen foreslog at opstille forskellige Regler, henholdsvis for Kjøbenhavn, Provinshyberne og Landet. Med Hensyn til de øvrige Ændringer skal jeg tillade mig at

henvise til Bemærkningerne og hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, angaar et Tillæg til § 19 i Loven af 29. Dec. 1857 om Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse. Den nævnte Paragraf indeholder Regler om Revisionen af Frederiksbergs kommunale Regnskab. Saavel for Frederiksberg som for Kjøbstadkommunerne er det Hovedregelen, at Regnskabet revideres af Revisorer, der vælges af den almindelige Vælgerklasse for 3 Aar. Stillingen som Revisor er altsaa et kommunalt Ombud. Imidlertid har man i Kjøbstadkommunalloven af 1868 været klar over, at der kunde være Kjøbstæder, hvis Budget var saa stort, at Arbejdet ved Regnskabsrevisionen vanskelig kunde tænkes udført paa den nys nævnte Maade, men hellere burde foretages ved faste, lønnede eller ulønnede Revisorer. § 33 i Kjøbstadkommunalloven udtaler nemlig, at der undtagelsesvis af Byraadet med Indenrigsministeriets Samtykke i Stedet for valgte Revisorer kan antages en eller flere faste lønnede eller ulønnede Revisorer; denne Bestemmelse gælder i Kjøbstadkommunerne, men ikke paa Frederiksberg, hvor Revisionen hidtil har været foretaget af valgte Revisorer, hvad der kunde være ganske naturligt i 1857, medens det nu har sine store Vanskeligheder. Den Gang var Kommunens aarlige Budget nemlig kun paa 20,000 Kr., medens det nu balancerer med 2 Mill. Kr. Det er derfor overordentlig vanskeligt at faa Revisionen fyldestgørende udført ved valgte Mænd, navnlig da de, der ere valgte til dette meget omfattende og byrdefulde Hverv, altid, saa snart de 3 Aar ere gaaede, paa det bestemteste frabede sig Genvalg. Dette medfører, at stadig ny Mænd maa træde til. Kommunalbestyrelsen har derfor ønsket at faa samme Adgang som Kjøbstæderne til at lade Regnskaberne revidere ved faste, lønnede eller ulønnede, Revisorer, dog saaledes, at den ikke har ønsket et enten—eller, men et baade—og, idet det er Mening, at der ved Siden af de fast ansatte Revisorer vedblivende skal anvendes Revisorer, der ere valgte for 3 Aar ad Gangen. Disse sidste skulle da særlig foretage det kritiske Eftersyn og Vurderingen af den kommunale, økonomiske Styrelse, medens de faste Revisorer villé have med hele den omfattende og betydelige Talrevision at gøre. — Ogsaa dette Lovforslag skal jeg anbefale til det høje Tings Velvillie.